

LAGMOTION 72/2000 rd

Lag om ändring av lagen om accis på elström och vissa bränslen*Till riksdagen*

Energiutvinning ur avfall har i den senaste tidens utveckling av avfallshanteringen blivit en betydande del av avfallets nyttoanvändnings- och behandlings sätt. Energiutvinningen i Finland sker genom att man ur avfallet tillverkar returbränsle och utvinner biogas som sedan bränns. I den här motionen föreslås att returbränsle och biogas skulle få samma skattefördelar som övriga förnybara energikällor för att säkerställa deras konkurrenskraft på energimarknaden.

En ökad användning av biobränsle (bl.a. returbränsle och biogas) har uppmärksammats på olika sätt av handels- och industriministeriets energiavdelning, bl.a. i "Handlingsplan och förnybara energikällor" 4/1999. I den av statsrådet godkända Nationella avfallsplanen fram till 2005 har man vidare uppställt som mål att öka användningen av t.ex. returbränsle till över 1 miljon ton i året, vilket motsvarar 0,5 Mtoe (0,5 miljoner oljeton) i energivärde. Energitillgången i Finland består till stor del av kombinerad el- och värmeproduktion i vilken man också med hög nyttograd kunde utnyttja energiinnehållet i avfall. Vi har alltså redan nu en täckande energiproduktionsinfrastruktur som också kunde utnyttjas för returbränsle och biogas.

Returbränslet består till största delen av från samhällen och företag lokalt uppsamlat och källsorterat brännbart, torrt och fast avfall vars egenskaper är kända. Vid framställning av returbränsle särskiljs användbart råmaterial och problemavfall som samlas upp skilt. Enligt undersökningar består returbränsle beräknat utgående från

värmeverdet till största delen av träbaserade material, vilka är förnybara energikällor. Exempel på sådana material är till materialåtervinning odugligt papper och papp, vilka som förnybara material i praktiken inte just alls ger upphov till några koldioxidutsläpp. Resten av returbränslets värmeverde består av till materialåtervinning oduglig plast, som man i bränsleform till konsistensen närmast kan jämställa med naturgas. Returbränslets kvalitet följs regelbundet upp genom provtagning och övervakning av råmaterialet. I början av året fastställdes vidare en standard SFS 5875 för kvaliteten i returbränsle.

Biogas är en nedbrytningsprodukt från antingen biologiskt nedbrytbart avfall som under årens lopp har samlats till avstjälningsplatser eller av skilt uppsamlat biologiskt nedbrytbart avfall och slam som körts genom en rötningsanläggning. Biologiskt nedbrytbart avfall och slam består till största delen av förnybara material, vilka således också är förnybara energikällor. På befintliga avstjälningsplatser uppsamlas redan idag ansevärliga mängder gas som bildats genom biologisk nedbrytningsprocess.

Vid bedömningen av miljöaspekterna för användandet av returbränsle och biogas bör först beaktas att råmaterialet till bränslena har uppkommit som en biprodukt från andra verksamheter i samhället. Om ifrågasvarande, för återanvändning odugligt materials energianvändning skulle bli omöjlig, skulle det leda till att användbara energiresurser slösades bort på avstjälningsplatser. På avstjälningsplatserna bildar

biologiskt nedbrytbara ämnen metan som enligt undersökningarna har en 25 gånger större skadlig inverkan på klimatförändringen än koldioxid. Med ökad användning av returbränsle och biogas som energikälla, beaktande metanens skadliga inverkan, kan man avsevärt bidra till att Finland kan uppfylla sina mål i Kyotoavtalet. Genom att stöda användningen av avfall som energi och speciellt genom de förnybara energikällorna i returbränsle och biogas kan man också minska koldioxidutsläppen. Användningen av returbränsle och biogas medför, jämfört med användning av fossila bränslen, en nettominskning av koldioxidutsläppen med 3—4 miljoner ton per år. På det här viset skulle en ökad användning av returbränsle och biogas för Finlands del vara en av de mest betydande åtgärderna för att uppnå Kyotoavtalets mål.

Anläggningsinvesteringar för tillverkning och utnyttjande av returbränsle har gjorts på många håll. Tillverkning av returbränsle och användning av biogas är en dyr process och kostnaderna borde gå att kompensera genom inkomsterna från energianvändningen. I nuvarande läge har dock ingen stabil efterfråga på returbränsle och biogas bildats. Som alternativt avfallshanteringssystem och hanteringskostnad konkurrerar den i övriga Europa vanliga massförbränningen, d.v.s. förbränning av osorterat avfall. Massförbränning är

dock till energieffektivitetsgrad och ur miljöhänsyn ett sämre alternativ och användning av dessa system skulle medföra nationalekonomiskt betydande onödiga tilläggsinvesteringar. Dessutom skulle det avsevärt försämra nuvarande kombinerade el- och värmekraftverks förutsättningar. Förbränning av blandavfall har också konstaterats försämra materialåtervinningsgraden i Finland.

EU:s avfallsförbränningsdirektiv kommer att medföra ytterst hårda krav på samförbränning av avfall genom att bl.a. skärpa mätningsskraven på rökgaserna. De skärpta reglerna kommer därför också att höja kostnaderna för användningen av returbränsle. På grund av höga kostnader vid användning av biogas, nyttjas biogasen ännu sparsamt och i många fall bränns gasen utan att man tar tillvara dess energi.

Att hålla förbrukningskostnaderna för returbränsle och biogas konkurrenskraftiga på ett likadant sätt som för övriga förnybara energikällor är viktigt. Returbränsle och användning av biogas bör få samma skattetekniska förmånsställning som övriga förnybara energikällor.

Med stöd av det ovan anförda föreslår vi

att riksdagen skall godkänna följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om accis på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen an den 30 december 1996 om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996) 8 § 1 mom. samt 8 a § 1 och 3 mom., sådana de lyder i lag 510/1998, samt fogas till 2 § nya 12 och 13 punkter som följer:

2 §

I denna lag avses med

12) *returbränsle* bränsle som tillverkats av lokalt uppsamlat och sorterat, fast, torrt och brännbart kommunalt avfall eller till konsistensen motsvarande avfall från industri- eller serviceverksamhet,

13) *biogas* brännbar gas som uppsamlats från avstjälningsplatser eller som bildats genom rötning av biologiskt nedbrytbart avfall eller slam.

8 §

Den som producerar elström
1) med vindkraft eller

2) i ett vattenkraftverk vars nominella effekt är högst en megavoltamper, eller

3) i ett kraftvärmeverk med en nominell effekt på högst 40 megavoltamper vilket producerar elström med ved, brännrotv, returbränsle eller biogas

har rätt att på ansökan erhålla stöd för elström som levererats till elnät. Stödet för elström som avses i 1 punkten är lika stort per kilowattimme som accisen på elström i accisklass I enligt den accistabell som utgör bilaga till lagen. För annan ovan avsedd elström är stödet lika stort per kilowattimme som accisen på elström i accisklass II.

8 a §

Den som producerar elström med ved, träbase-
rade bränslen, returbränsle eller biogas och över-
för på detta sätt producerad elström till elnätet
har rätt att i andra fall än de som avses i 8 § på an-
sökan erhålla stöd för elström som levererats till
elnätet. Samma rätt gäller på motsvarande sätt

den som producerar elström med avgaser från metallurgiska processer. Stödet är lika stort per kilowattimme som accisen på elström i accisklass II enligt den accistabell som utgör bilaga till lagen.

Den som producerar elström med ved, träbase-
rade bränslen, returbränsle, biogas eller med av-
gaser från metallurgiska processer för eget eller
andras bruk utan att överföra elström till elnätet
har rätt att för detta erhålla stöd som motsvarar
den elaccis som bör erläggas. Stödet utbetalas så
att den till stöd berättigade accisskyldige uppger
denna typ av elström som sin accisfria leverans.
På det förfarande som gäller genomförandet av
accisfriheten tillämpas lagen om påförande av
accis (1469/1994).

Denna lag träder i kraft den

Helsingfors den 31 maj 2000

Håkan Nordman /sv
Christina Gestrin /sv
Mika Lintilä /cent
Kari Uotila /vänst
Tuija Brax /gröna
Klaus Bremer /sv
Ola Rosendahl /sv
Pehr Löf /sv
Margareta Pietikäinen /sv
Henrik Lax /sv
Nils-Anders Granvik /sv
Eva Biaudet /sv
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Ulla-Maj Wideroos /sv
Mauri Salo /cent
Inkeri Kerola /cent
Tuija Nurmi /saml
Jukka Gustafsson /sd

Pauli Saapunki /cent
Tytti Isohookana-Asunmaa /cent
Kari Kärkkäinen /fkf
Lasse Virén /saml
Petri Salo /saml
Pertti Hemmilä /saml
Timo Ihmäki /saml
Kari Kantalainen /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Pentti Tiusanen /vänst
Tapio Karjalainen /sd
Unto Valpas /vänst
Esa Lahtela /sd
Lauri Kähkönen /sd
Anni Sinnemäki /gröna
Sulo Aittoniemi /alk
Jaana Ylä-Mononen /cent
Seppo Lahtela /cent

Hannu Takkula /cent
Seppo Kanerva /saml
Sakari Smeds /fkf
Anu Vehviläinen /cent
Paula Lehtomäki /cent
Antti Rantakangas /cent
Pekka Ravi /saml
Hannu Aho /cent
Mirja Ryyänen /cent
Jorma Huuhtanen /cent
Matti Väistö /cent
Anne Huotari /vänst
Erkki Kanerva /sd
Eero Akaan-Penttilä /saml
Pekka Kuosmänen /saml
Bjarne Kallis /fkf
Toimi Kankaanniemi /fkf
Leea Hiltunen /fkf
Lauri Oinonen /cent
Marja-Leena Kempainen /fkf
Matti Saarinen /sd
Matti Kangas /vänst
Mikko Elo /sd
Mikko Kuoppa /vänst
Ulla Anttila /gröna
Timo Seppälä /saml
Hannes Manninen /cent
Juha Korkea-aho /cent
Pertti Mäki-Hakola /saml
Ossi Korteniemi /cent
Kyösti Karjula /cent
Esko-Juhani Tennilä /vänst
Jouko Skinnari /sd
Sari Sarkomaa /saml
Aulis Ranta-Muotio /cent
Pekka Vilkuna /cent
Reijo Laitinen /sd
Jaakko Laakso /vänst

Juha Rehula /cent
Veijo Puhjo /vänst
Pirkko Peltomo /sd
Tuula Haatainen /sd
Raija Vahasalo /saml
Riitta Korhonen /saml
Jari Koskinen /saml
Gunnar Jansson /sv
Markku Markkula /saml
Kirsi Piha /saml
Marja Tiura /saml
Risto Kuisma /ref
Timo Kalli /cent
Matti Vanhanen /cent
Tarja Kautto /sd
Raimo Vistbacka /saf
Tanja Karpela /cent
Petri Neittaanmäki /cent
Johannes Leppänen /cent
Osmo Puhakka /cent
Seppo Kääriäinen /cent
Ilkka Taipale /sd
Tero Rönni /sd
Irina Krohn /gröna
Jouko Jääskeläinen /fkf
Martti Tiuri /saml
Ilkka Kanerva /saml
Kaarina Dromberg /saml
Jukka Vihriälä /cent
Arto Seppälä /sd
Harry Wallin /sd
Leena-Kaisa Harkimo /saml
Anneli Jäätteenmäki /cent
Valto Koski /sd
Klaus Hellberg /sd
Leena Rauhala /fkf
Päivi Räsänen /fkf
Marjatta Stenius-Kaukonen /vänst

LAKIALOITE 72/2000 vp

Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnalle

Viimeaikaisessa jätehuollon kehityksessä jätteiden energiakäyttö on muodostunut merkittäväksi jätteiden hyötykäyttö- ja käsittelytavaksi. Suomessa energiakäyttö tapahtuu valmistamalla jätteistä kierrätyspolttoainetta ja biokaasua, joka sitten poltetaan. Tässä aloitteessa ehdotetaan, että kierrätyspolttoaine ja biokaasu saisivat samat veroedut kuin muut uusiutuvat energialähteet niiden kilpailukyvyn varmistamiseksi energiamarkkinoilla.

Kauppa- ja teollisuusministeriön energiaosasto on kiinnittänyt eri tavoin huomiota biopolttoaineiden (mm. kierrätyspolttoaine ja biokaasu) käytön lisäämiseen mm. "Uusiutuvien energialähteiden edistämisohjelmassa" 4/1999. Valtioneuvoston hyväksymässä Valtakunnallisessa jättesuunnitelmassa vuoteen 2005 on edelleen esitetty tavoitteeksi esim. kierrätyspolttoaineen käytön nostaminen runsaaseen miljoonaan tonniin vuodessa, joka vastaa energia-arvoltaan 0,5 Mtoe (0,5 miljoonaa öljytonnia). Energiantuotanto Suomessa perustuu pitkälti yhdistettyyn sähkön- ja lämmöntuotantoon, jossa hyvällä hyötysuhteella pystyttäisiin myös hyödyntämään jätteen energiasisältöä. Meillä on siis jo nyt kattava energiantuotannon infrastruktuuri, jota pystyttäisiin hyödyntämään myös kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käytössä.

Kierrätyspolttoaine muodostuu pääasiassa yhdyskuntien ja yritysten paikallisesti kerätyistä ja syntypaikoilla lajitelluista polttokelpoisista, kivi- ja kiinteistä jätteistä, joiden ominaisuudet ovat tunnettuja. Kierrätyspolttoaineen valmis-

tuksessa erotetaan käyttökelpoinen raaka-aine ja ongelmajäte, joka kerätään erikseen. Tutkimusten mukaan kierrätyspolttoaine koostuu lämpöarvon mukaan laskettuna pääosin puupohjaisista materiaaleista, jotka ovat uusiutuvia energialähteitä. Esimerkkeinä tällaisista materiaaleista ovat materiaalikierrätykseen kelpaamattomat paperit ja pahvit, jotka uusiutuvina energialähteinä eivät aiheuta käytännössä juuri lainkaan hiilidioksidipäästöjä. Loppuosa kierrätyspolttoaineen lämpöarvosta muodostuu materiaalikierrätykseen kelpaamattomasta muovista, jota voidaan polttoaineena verrata koostumukseltaan lähinnä maakaasuun. Kierrätyspolttoaineen laatua seurataan säännöllisesti tapahtuvalla näytteenotolla ja raaka-aineen valvonnalla. Kierrätyspolttoaine on standardoitu alkuvuodesta valmistuneella SFS 5875 -standardilla.

Biokaasu on joko vuosien kuluessa kaatopaikoille kerättyjen biologisesti hajoavien jätteiden tai erilliskäytettyjen mädätyslaitoksessa käsiteltyjen biologisesti hajoavien jätteiden tai lietteiden hajoamistuote. Biologisesti hajoavat jätteet ja lietteet ovat pääosin peräisin uusiutuvista materiaaleista, jotka ovat näin ollen uusiutuvia energialähteitä. Kaatopaikoilta kerätään talteen jo nykyisellään merkittäviä määriä biologisen hajoamisen tuloksena syntyntä kaasua.

Arvioitaessa kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käyttöön liittyviä ympäristönäkökohtia on ensin otettava huomioon, että polttoaineiden raaka-aine on syntynyt muiden yhdyskuntatoimintojen sivutuotteena. Jos kyseisen, kierrätykseen

kelpaamattoman materiaalin energiakäyttö kävisi mahdolliseksi, se johtaisi käyttökelpoisten energiavarojen tuhlaamiseen kaatopaikoilla. Kaatopaikoilla biologisesti hajoava aines muodostaa metaania, jolla on tutkimusten mukaan hiilidioksidiin verrattuna 25 kertaa voimakkaampi haitallinen vaikutus ilmastonmuutokseen. Kierrätyspolttoaineen ja biokaasun energiakäytön lisäämisellä metaanin haitallinen vaikutus huomioon ottaen voidaan huomattavasti edistää Kioton sopimuksen mukaisten Suomen tavoitteiden toteutumista. Tukemalla jätteiden energiakäyttöä ja erityisesti kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käyttöä uusiutuvina energialähteinä voidaan myös hiilidioksidipäästöjä vähentää. Kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käytön nettovähennys hiilidioksidipäästöihin fossiilisten polttoaineiden käyttöön verrattuna on 3—4 tonnia vuodessa. Näin ollen kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käytön lisääminen on Suomen osalta yksi merkittävimmistä toimenpiteistä Kioton sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa.

Laitosinvestointeja kierrätyspolttoaineen valmistamiseksi ja hyödyntämiseksi on tehty monin paikoin. Kierrätyspolttoaineen valmistaminen ja biokaasun hyödyntäminen on kallis prosessi, minkä vuoksi kustannuksia tulisi voida kompensoida energiahyödyntämisestä saatavilla tuloilla. Nykyisessä tilanteessa kierrätyspolttoaineelle tai biokaasulle ei ole muodostunut vakiintunutta kysyntää. Vaihtoehtoisena jätteenhoitojärjestelmänä

ja käsittelykustannuksena kilpailee muualla Euroopassa sekajätteen poltto eli lajittelemattoman jätteen poltto. Sekajätteen poltto on kuitenkin energiahyötysuhteeltaan ja ympäristön kannalta huonompi vaihtoehto, ja se aiheuttaisi kansantaloudellisesti huomattavia tarpeettomia lisäinvestointeja. Lisäksi se heikentäisi huomattavasti nykyisten yhdistettyjen sähköä ja lämpöä tuottavien voimalaitosten toimintaedellytyksiä. Sekajätteen polton on todettu myös heikentävän materiaali-kierrätysastetta Suomessa.

EU:n jätteenpolttodirektiivi tulee asettamaan varsin tiukkoja ehtoja jätteiden rinnakkaispolttol- le kiristämällä mm. savukaasujen mittausvelvoitteita. Tiukemmat säännökset lisäävät näin ollen myös kierrätyspolttoaineen käyttökustannuksia. Biokaasun suurten käyttökustannusten vuoksi biokaasua hyödynnetään vielä vähäisessä määrin, ja monissa tapauksissa kaasu poltetaan sen energiaa hyödyntämättä.

Kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käyttökustannusten pitäminen kilpailukykyisenä muiden uusiutuvien energialähteiden tavoin on tärkeää. Kierrätyspolttoaineen ja biokaasun käytön tulee saada veroteknisesti sama edullinen asema kuin muiden uusiutuvien energialähteiden.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 §:n 1 momentti sekä 8 a §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 510/1998, sekä

lisätään 2 §:ään uusi 12 ja 13 kohta seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan

12) *kierrätyspolttoaineella* polttoainetta, joka on valmistettu paikallisesti kerätystä tai lajitel-

lusta kiinteästä, kuivasta ja polttokelpoisesta yhdyskuntajätteestä tai koostumukseltaan vastavasta teollisuus- ja palvelutoiminnassa syntyvästä jätteestä;

13) *biokaasulla* polttokelpoista kaasua, joka on kerätty kaatopaikoilta tai joka on muodostunut mätänemällä biologisesti hajoavasta jätteestä tai lietteestä.

8 §

Sillä, joka tuottaa sähköä

1) tuulivoimalla; tai

2) vesivoimalaitoksessa, jonka nimellisteho on enintään yksi megavolttiampeeri; taikka

3) nimellisteholtaan enintään 40 megavolttiampeerin lämmitysvoimalaitoksessa, joka tuottaa sähköä puulla, polttoturpeella, kierrätyspoltoaineella tai biokaasulla

on oikeus hakemuksesta saada sähköverkkoon toimitetusta sähköstä tukea. Tuen määrä on 1 kohdassa tarkoitettusta sähköstä lain liitteessä olevassa verotaulukossa mainitun sähkön veroluokan I veron suuruinen kilowattitunnilta. Muusta edellä tarkoitettusta sähköstä tuki maksetaan sähkön veroluokan II veron suuruisena kilowattitunnilta.

poltoaineilla, kierrätyspoltoaineella tai biokaasulla ja siirtää näin tuotetun sähkön sähköverkkoon, on oikeus hakemuksesta saada sähköverkkoon toimitetusta sähköstä tukea. Sama oikeus on vastaavasti sillä, joka tuottaa sähköä metallurgisten prosessien jätekaasuilla. Tuen määrä on lain liitteessä olevassa verotaulukossa mainitun sähkön veroluokan II veron suuruinen kilowattitunnilta.

Sillä, joka tuottaa sähköä puulla, puupohjaisilla polttoaineilla, kierrätyspoltoaineella, biokaasulla tai metallurgisten prosessien jätekaasuilla omaan tai toisen käyttöön siirtämättä sähköä sähköverkkoon, on oikeus saada suoritettavaa sähköveroa vastaavaa tukea. Tuen maksaminen toteutetaan siten, että tukeen oikeutettu verovelvollinen ilmoittaa sanotunlaisen sähkön verottomana toimituksenaan. Verottomuuden toteuttamista koskevaan menettelyyn sovelletaan valmisteverotuslain (1469/1994) säännöksiä.

8 a §

Muissa kuin 8 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa sillä, joka tuottaa sähköä puulla, puupohjaisilla

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2000

Håkan Nordman /r
Christina Gestrin /r
Mika Lintilä /kesk
Kari Uotila /vas
Tuija Brax /vihr
Klaus Bremer /r
Ola Rosendahl /r
Pehr Löw /r
Margareta Pietikäinen /r
Henrik Lax /r
Nils-Anders Granvik /r
Eva Biaudet /r
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd

Ulla-Maj Wideroos /r
Mauri Salo /kesk
Inkeri Kerola /kesk
Tuija Nurmi /kok
Jukka Gustafsson /sd
Pauli Saapunki /kesk
Tytti Isohookana-Asunmaa /kesk
Kari Kärkkäinen /skl
Lasse Virén /kok
Petri Salo /kok
Pertti Hemmilä /kok
Timo Ihamäki /kok
Kari Kantalainen /kok

Erkki Pulliainen /vihr
Pentti Tiusanen /vas
Tapio Karjalainen /sd
Unto Valpas /vas
Esa Lahtela /sd
Lauri Kähkönen /sd
Anni Sinnemäki /vihr
Sulo Aittoniemi /alk
Jaana Ylä-Mononen /kesk
Seppo Lahtela /kesk
Hannu Takkula /kesk
Seppo Kanerva /kok
Sakari Smeds /skl
Anu Vehviläinen /kesk
Paula Lehtomäki /kesk
Antti Rantakangas /kesk
Pekka Ravi /kok
Hannu Aho /kesk
Mirja Ryytänen /kesk
Jorma Huuhtanen /kesk
Matti Väistö /kesk
Anne Huotari /vas
Erkki Kanerva /sd
Eero Akaan-Penttilä /kok
Pekka Kuosmanen /kok
Bjarne Kallis /skl
Toimi Kankaanniemi /skl
Leea Hiltunen /skl
Lauri Oinonen /kesk
Marja-Leena Kemppainen /skl
Matti Saarinen /sd
Matti Kangas /vas
Mikko Elo /sd
Mikko Kuoppa /vas
Ulla Anttila /vihr
Timo Seppälä /kok
Hannes Manninen /kesk
Juha Korkea-osa /kesk
Pertti Mäki-Hakola /kok
Ossi Korteniemi /kesk
Kyösti Karjula /kesk
Esko-Juhani Tennilä /vas
Jouko Skinnari /sd
Sari Sarkomaa /kok
Aulis Ranta-Muotio /kesk
Pekka Vilkuna /kesk
Reijo Laitinen /sd
Jaakko Laakso /vas
Juha Rehula /kesk
Veijo Puhjo /vas
Pirkko Peltomo /sd
Tuula Haatainen /sd
Raija Vahasalo /kok
Riitta Korhonen /kok
Jari Koskinen /kok
Gunnar Jansson /r
Markku Markkula /kok
Kirsi Piha /kok
Marja Tiura /kok
Risto Kuisma /rem
Timo Kalli /kesk
Matti Vanhanen /kesk
Tarja Kautto /sd
Raimo Vistbacka /ps
Tanja Karpela /kesk
Petri Neittaanmäki /kesk
Johannes Leppänen /kesk
Osmo Puhakka /kesk
Seppo Kääriäinen /kesk
Ilkka Taipale /sd
Tero Rönni /sd
Irina Krohn /vihr
Jouko Jääskeläinen /skl
Martti Tiuri /kok
Ilkka Kanerva /kok
Kaarina Dromberg /kok
Jukka Vihriälä /kesk
Arto Seppälä /sd
Harry Wallin /sd
Leena-Kaisa Harkimo /kok
Anneli Jäätteenmäki /kesk
Valto Koski /sd
Klaus Hellberg /sd
Leena Rauhala /skl
Päivi Räsänen /skl
Marjatta Stenius-Kaukonen /vas